

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Εφεσίβλητο: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Προδικαστικά ερωτήματα

Συνιστά, υπό τις εκτιθέμενες πραγματικές και νομικές περιστάσεις, κρατική ενίσχυση, κατά το άρθρο 107 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέτρο συνιστάμενο σε διά νόμου χορήγηση πιστώσεως ύψους 70 εκατομμυρίων ευρώ υπέρ φορέα που δραστηριοποιείται στον τομέα των σιδηροδρομικών μεταφορών, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον legge (νόμο) 208 της 28ης Δεκεμβρίου 2015, (άρθρο 1, παράγραφος 867), όπως τροποποιήθηκε με το decreto-legge (νομοθετικό διάταγμα) 50 της 24ης Απριλίου 2017, και στην επακόλουθη μεταβίβαση αυτής σε άλλον οικονομικό φορέα, χωρίς τη διεξαγωγή διαγωνισμού και χωρίς αντιπαροχή;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησής στο ως άνω ερώτημα, είναι η επίμαχη ενίσχυση συμβατή με το δίκαιο της ΕΕ και ποιες είναι οι συνέπειες της μη κοινοποιήσεώς της κατά το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ;

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Κάτω Χώρες) στις 11 Ιουνίου 2018 — Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel
UA κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Υπόθεση C-386/18)

(2018/C 294/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Εφεσίβλητος: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Προδικαστικά ερωτήματα

1α) Αποκλείει το άρθρο 66, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 508/2014⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [...], καθόσον σε αυτό ορίζεται ότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας «στηρίζει» την κατάρτιση και υλοποίηση των σχεδίων παραγωγής και εμπορίας που αναφέρονται στο άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΕ) 1379/2013⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου [...], το ενδεχόμενο να αντιτάξει κράτος μέλος σε οργάνωση παραγωγών η οποία υπέβαλε αίτηση παροχής τέτοιας επιχορηγήσεως ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, το εν λόγω κράτος μέλος δεν είχε καταστήσει διαθέσιμη, ούτε στο εγκριθέν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιχειρησιακό πρόγραμμά του ούτε στις εθνικές διατάξεις περί προσδιορισμού της επιλεξιμότητας των δαπανών, τη δυνατότητα υποβολής τέτοιας αιτήσεως για ορισμένη κατηγορία δαπανών (εν προκειμένω: έξοδα κατάρτισης και υλοποιήσεως σχεδίων παραγωγής και εμπορίας) ή για ορισμένο χρονικό διάστημα (εν προκειμένω: το έτος 2014);

1β) Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 1α ότι η οργάνωση παραγωγών υποχρεούται βάσει του άρθρου 28 του κανονισμού 1379/2013 να εκπονήσει σχέδιο παραγωγής και εμπορίας και, μετά την έγκριση του σχεδίου παραγωγής και εμπορίας από το κράτος μέλος, να υλοποιήσει αυτό το σχέδιο παραγωγής και εμπορίας;

2) Εάν στο ερώτημα 1α δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 66, παράγραφος 1, του κανονισμού 508/2014 αποκλείει το ενδεχόμενο να αντιτάξει κράτος μέλος σε οργάνωση παραγωγών η οποία υπέβαλε αίτηση παροχής επιχορηγήσεως για την κατάρτιση και υλοποίηση σχεδίων παραγωγής και εμπορίας ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, το εν λόγω κράτος μέλος δεν είχε καταστήσει διαθέσιμη τη δυνατότητα υποβολής τέτοιας αιτήσεως, μπορεί ο αιτών την επιχορήγηση να αντλήσει ευθέως από το άρθρο 66, παράγραφος 1, του κανονισμού 508/2014 τη νομική βάση αξιώσεως έναντι του κράτους μέλους του για την παροχή της εν λόγω επιχορηγήσεως;

- 3) Εάν στο ερώτημα 2 δοθεί η απάντηση ότι ο αιτών την επιχορήγηση μπορεί, στην περίπτωση που περιγράφεται στο ερώτημα 2, να αντλήσει ευθέως από το άρθρο 66, παράγραφος 1, του κανονισμού 508/2014 τη νομική βάση αξιώσεως έναντι του κράτους μέλους του για την παροχή της εν λόγω επιχορηγήσεως, αποκλείει το άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 1303/2013⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου [...] την παροχή επιχορηγήσεως για την κατάρτιση και υλοποίηση σχεδίου παραγωγής και εμπορίας όταν η αίτηση επιχορηγήσεως υποβάλλεται μετά την κατάρτιση και υλοποίηση του σχεδίου παραγωγής και εμπορίας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 149, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2013, L 354, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ 2013, L 347, σ. 320.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Πολωνία) στις 12 Ιουνίου 2018 — Delfarma Sp. z o.o. κατά Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Υπόθεση C-387/18)

(2018/C 294/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Delfarma Sp. z o.o.

Καθού: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 34 και 36 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε εθνική διάταξη σύμφωνα με την οποία η αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαθέσεως ενός παραλλήλως εισαγομένου φαρμάκου στην αγορά κράτους μέλους μπορεί να απορριφθεί αποκλειστικά και μόνο για τον λόγο ότι το παραλλήλως εισαγόμενο φάρμακο εγκρίθηκε στο κράτος μέλος εξαγωγής ως γενόσημο του προϊόντος αναφοράς, ήτοι βάσει περιληπτικού φακέλου, ενώ το φάρμακο αυτό εγκρίθηκε στο κράτος μέλος εισαγωγής ως φάρμακο αναφοράς, ήτοι βάσει πλήρους φακέλου, και αυτή η απόρριψη λαμβάνει χώρα χωρίς να ελεγχθεί αν τα δύο φάρμακα ταυτίζονται ουσιαστικά από θεραπευτική άποψη και χωρίς η εθνική Υπηρεσία να ζητήσει –μολονότι υπάρχει τέτοια δυνατότητα– την υποβολή του σχετικού φακέλου από την αντίστοιχη υπηρεσία του κράτους εξαγωγής;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) στις 13 Ιουνίου 2018 — Brussels Securities SA κατά État belge

(Υπόθεση C-389/18)

(2018/C 294/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles